

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **maloletého B. C.**, narodeného X. v N., štátneho občana Poľskej republiky, bývajúceho u matky B. C., v O., Poľská republika, zastúpeného Centrom pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, so sídlom v Bratislave, Špitálska 8, na uznanie rozhodnutia Oblastného súdu v Opoli, oddelenie pre rodinu a neplnoletých, Poľská republika z 16. 11. 1993, sp. zn. R III C 565/92, ktorým bolo určené otcovstvo V. K., narodeného X., štátneho občana Slovenskej republiky bývajúceho v P., takto

r o z h o d o l :

Uznesenie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. decembra 2008 sp. zn. 10 Cudz 8106/2006 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že navrhovateľ sa domáhal uznania rozhodnutia Oblastného súdu v Opoli, oddelenie pre rodinu a neplnoletých, Poľská republika sp. zn. R III C 565/1992 z 16. 11. 1993, ktorým bolo určené, že V. K., narodený X., je otcom maloletého B. C., narodeného X. a ktorým bola určená vyživovacia povinnosť voči maloletému, ako i uznania rozsudku Oblastného súdu v Opoli, oddelenie pre rodinu a neplnoletých, Poľská republika z 29. 6. 2001 sp. zn. R III C 681/99, ktorým bolo zvýšené výživné na maloletého navrhovateľa, pričom uznesením zo 4. 2. 2008 návrh na uznanie uvedených rozhodnutí v časti určenia vyživovacej povinnosti a zvýšenia vyživovacej povinnosti vylúčil na samostatné konanie z dôvodu postúpenia vylúčenej veci vecne a miestne príslušnému súdu. Konštatoval, že pre občianske súdne

konanie je uznanie cudzích rozhodnutí upravené buď zákonom č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) alebo medzinárodnými zmluvami a Slovenská republika je vo vzťahu k Poľskej republike viazaná Zmluvou o právnej pomoci a úprave právnych vzťahov vo veciach občianskych, rodinných, pracovných a trestných (vyhláška č. 42/1989 Zb., ďalej len zmluva). Preto skúmal, či je možné cudzie rozhodnutie, uznania ktorého sa navrhovateľ domáhal (v časti určenia otcovstva), uznať krajským súdom, resp. či vyhovuje podmienkam uvedeným v (dvojstrannej) zmluve, ktorá je vo všetkých svojich častiach záväzná a orgány zmluvného štátu, správne orgány, ako aj súdy sú povinné ju dodržiavať a aplikovať. Vzhľadom na ustanovenie § 2 zákona, podľa ktorého sa ustanovenia tohto zákona použijú len pokiaľ niečo iné neustanovuje medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy, vylučuje medzinárodná zmluva použitie ustanovenia § 67 zákona, pretože sama ustanovuje niečo iné. V článku 52 zmluvy je za splnenia konkrétnych podmienok upravené priame uznávanie cudzích rozhodnutí v nemajetkových, rodinných veciach (ktorou občianskou vecou nemajetkovej povahy určenie otcovstva nepochybne je) bez ďalšieho konania. To znamená, že uvedeným článkom sa vylúčila požiadavka osobitného rozhodnutia súdu (§ 67 zákona), keď sú splnené podmienky v ňom uvedené, čo v danej veci bolo preukázané, pretože na území Slovenskej republiky neexistuje justičný orgán, ktorý by vydal právoplatné rozhodnutie v tej istej veci (určení otcovstva V. K. k mal. navrhovateľovi) skôr a predmetné konanie o určenie otcovstva nie je (nebolo ani v čase vydania cudzieho rozhodnutia) podľa citovanej zmluvy vo výlučnej právomoci súdov Slovenskej republiky. Z toho je zrejmé, že ku skutočnosti, aby sa na predmetné rozhodnutie o určení otcovstva hľadalo ako uznané, nie je potrebné žiadne ďalšie konanie a krajský súd tak nemá právomoc vo veci jeho uznania konať (§ 7 ods. 1 až 3 O. s. p., § 103 O. s. p. v spojení s § 104 ods. 1 O. s. p.). Námietky V. K., týkajúce sa správnosti predmetného rozhodnutia, považoval za neopodstatnené. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal odvolanie V. K., ktoré odôvodnil potrebou uznania predmetného rozhodnutia Oblastného súdu v Poľskej republike, a ktoré rozhodnutie je podľa jeho názoru v rozpore so zákonmi Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto

opravným prostriedkom (§ 201 O s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci sa mal. navrhovateľ (voči povinnej osobe – V. K.) domáhal uznania cudzieho rozhodnutia, Oblastného súdu v Opoli, oddelenie pre rodinu a neplnoletých, Poľská republika sp. zn. R III C 565/92 z 16. 11. 1993 o určení otcovstva.

Podľa § 7 ods. 1 až 3 O. s. p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. V občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo zásahov orgánov verejnej moci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu, právne účinky s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Keďže sa predmetné rozhodnutie Oblastného súdu Poľskej republiky v Opoli, oddelenie pre rodinu a neplnoletých v časti určenia otcovstva V. K. voči maloletému navrhovateľovi (v prípade jeho vydania za splnenia zákonných podmienok) uznáva bez ďalšieho konania na území Slovenskej republiky (§ 2, § 67 zákona, čl. 52 zmluvy) tak neexistuje orgán, ktorý by mal právomoc v danej veci ešte konať a rozhodovať, preto správne v súlade s citovanými ustanoveniami krajský súd konanie zastavil bez rozhodnutia o tom, ktorému vecne príslušnému orgánu vec postúpi. Súd v Slovenskej republike príslušný na uznanie a výkon rozhodnutia súdu Poľskej republiky o vyživovacej povinnosti V. K. k maloletému navrhovateľovi na rozhodnutie súdu Poľskej republiky v časti o určení otcovstva prihliadne a bude z neho vychádzať tak, ako keby ho vydal súd Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil (§ 219 O. s. p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: